

**REZISTENCIJA
STREPTOCOCCUS
PNEUMONIAE NA PENICILIN
I CEFTRIAKSON U PERIODU
1999.-2005. U NIŠAVSKOM
OKRUGU**

S. Mladenović-Antić, B. Kocić,
M. Mraović, G. Randelović, P. Stojanović

Institut za zaštitu zdravlja Niš, Institut za imunologiju i virusologiju »Torlak« Beograd

Streptococcus pneumoniae, kao jedan od značajnijih respiratornih patogena, poslednjih godina pokazuje porast rezistencije na beta laktamske antibiotike.

Cilj rada: Utvrditi nivo rezistencije *Streptococcus pneumoniae* na penicilin i ceftriakson i njeno kretanje u periodu 1999.-2005. u nišavskom okrugu.

Metod rada: u periodu 1999. do 2005. izdvojeno 540 izolata *S. pneumoniae* identifikovanih diskom optohina i reakcijom koaglutinacije i ispitana je njihova osetljivost disk-difuzionom i agar-dilucionom metodom na penicilin G i ceftriakson.

Rezultati: u vremenskom periodu od 1999.-2001. godine dominirali su izolati senzitivni na penicilin (86,7%). Od 2002.-2003. godine ovaj odnos se menja u korist izolata sa smanjenom osetljivošću (63,98%). Izolati iz 2005. godine pokazuju porast rezistencije (70,08%). Osetljivost na ceftriakson ne pokazuje bitnije varijacije u ispitivanom šestogodišnjem periodu (9,45%, do 10,13%). Statistički značajnija rezistencija beleži se kod izolata dece predškolskog uzrasta, iz briseva nosa i kod izolata iz nosilaštva.

Zaključak: u okrugu Niš postoji visok nivo i statistički značajan porast rezistencije *S. pneumoniae* na penicilin, dok je rezistencija na ceftriakson na visokom nivou ali bez značajnog porasta u šestogodišnjem periodu.

Ključne reči: *Streptococcus pneumoniae*, rezistencija, penicilin, ceftriakson, antibiotici

**IZOLATI IZ SPUTUMA
I NJIHOVA OSETLJIVOST
NA NEKE OD ANTIBIOTIKA
U SPECIJALNOJ BOLNICI
ZA INTERNE BOLESTI
U MLADENOVCU**

R. Urošević, Lj. Mišić-Vrbica, S. Panić

Specijalna bolnica za interne bolesti Mladenovac,
Mikrobiološka laboratorijska

U Mikrobiološkoj laboratorijskoj u Mladenovcu su ispitivani sputumi bolesnika hospitalizovanih u Specijalnoj bolnici za hronične bolesti u Mladenovcu u toku poslednjeg kvartala 2005. godine.

Cilj ovog rada je bio da registruje patogene mikroorganizme u ovim sputumima i da ispiši njihovu osetljivost na pojedine antibiotike.

Metodologija: korišćene su standardne mikrobiološke tehnike za izolaciju i identifikaciju patogenih mikroorganizama, a antibiogrami su rađeni difuzionim disk metodom.

Rezultati i diskusija: od ukupno 211 obrađenih uzoraka sputuma izolovano je 136 patogenih mikroorganizama, a kod 93 uzorka je izolovana fiziološka flora usne šupljine. Najčešće je zastupljen *Streptococcus beta haemolyticus* grupa A u 50,74% slučajeva, zatim *Escherichia coli* u 13,97% slučajeva, *Klebsiella* u 12,50%, *Candida spp.* u 10,29% slučajeva, *Streptococcus pneumoniae* u 8,09% i *Pseudomonas spp.* u 4,41%.

Izuzetno dobru osetljivost su pokazali *Streptococcus beta haemolyticus* grupa A i *Streptococcus pneumoniae* na penicilin i eritromicin (100%), *Escherichia coli* je najosetljivija na amikacin, ciprofloxacin i ceftriaxon, nešto manje na trimetoprim-sulfametoksazol (47,37%) i najmanje na cefalexin (31,58%). *Klebsiella* je najosetljivija na amikacin u 94,12 % slučajeva, a najmanje na cefalexin u 17,67%, što je gotovo jednak procentu osetljivosti pseudomonasa (16,67%) na ovaj lek. Inače *Pseudomonas spp.* je najosetljiviji na amikacin, a u 50% slučajeva na ceftriaxon i ciprofloxacin.

Obzirom na dobijene rezultate možemo zaključiti da nije došlo do pojave multiple rezistencije na antibiotike bakterijskih sojeva izolovanih iz sputuma bolesnika ove bolnice.

Ključne reči: sputum, osetljivost, antibiotici, bolnica, hronični bronhitis